

České vysoké učení technické v Praze
Fakulta architektury

Diplomová práce
AR 2019/2020,LS

Kulturní centrum Cheb

Albina Asipkova
Vedoucí DP: Ing. arch. Boris Redčenkov

OPONENTNÍ POSUDEK
Ing. arch. Václav Zůna

V Chebu
18. června 2020

Práce Albiny Asipkove se snaží definovat nové Kulturní centrum ve městě Cheb. Jako vhodnou lokalitu, pro takto navržený záměr, studentka zvolila prostor na ose stávajícího Kulturního centra Svoboda a hlavního náměstí Krále Jiřího z Poděbrad. Zároveň je území definované řekou Ohře, Kulturní centrum se nachází na jejím pravém břehu. Přes řeku na levém břehu se nachází stávající Kulturní centrum Svoboda. Další ambice díla jsou obsaženy v zamyšlení se nad novým pojetím využití volného času, jak uvádí studentka v úvodu „přehodnocení významu kulturního centra pro současnou dobu“.

Místo pro realizaci záměru je vybráno citlivě, otázkou zůstává jeho příprava pro potřeby Kulturního domu (zejména uvažovaná demolice stávajícího objektu). Tímto postupem se projekt hned od počátku stává akademickým.

Další otázník se vznáší nad názvoslovím projektu, v textu analýzy je velmi pěkně vysvětleno, o jaký typ užívání se jedná. Tedy, že spíše než o „kulturní“ dům, půjde o komunitní centrum, kde budou saturovány potřeby jednotlivých spolků a sdružení působících na území města. V tento okamžik dává smysl stavět nový objekt v blízkosti stávajícího Kulturního centra Svoboda. Analýza je zpracovaná zodpovědně a přehledně, jsou v ní uvedeny zajímavě inspirační zdroje.

Z urbanistického hlediska, jsou v projektu obsaženy tři velmi silné momenty. Propojení náměstí skrze stávající komunikaci Kamennou – čímž se dostává do hry gotická kaple sv. Bartoloměje, dále pojetí nábřeží spolu s pontony a lávkami, které zpřístupňují v současné době nepřístupné břehy a velmi pěkně se uplatňující štítové stěny v průhledech ulice Křižovnická, respektive Kamenná, kdy se prostým štítem zvýrazňuje nároží na úkor ostatních valbových hřebenů. Bohužel je to pouze naznačeno, ale nepracuje se s tím dále v návrhu. Naopak slabinou je umístěním třetí hmoty zastřešeného sportoviště, které je nelogicky natočené podle navazujících zahrádek, svojí polohou ubírá sílu vnitrobloku, při pohledech z protějšího břehu. Otevírá se zde otázka, zdali bylo nutné sportoviště zastřešovat? Obzvláště zvolenou formou, která připomíná spíše open stage, které se před akcí postaví a po akci odstraní. Ostatně toto řešení by dávalo větší smysl i v této lokalitě, a to jak obsahově, tak i funkčně.

Z hlediska provozního je špatně pochopitelné rozmístění a systém lávek spolu s venkovními schodišti, které jako kdyby sešivali rozpadlé nahodilé hmoty objektů k sobě. Přitom není patrná jejich skutečná funkce. Pochopitelné by lávky mohly být v případech zděných objektů, kde plní funkci pavlače a svým charakterem umocňují domácí atmosféru ve vnitrobloku, ovšem zcela nelogické jsou lávky spojující zděné objekty se zastřešením sportoviště.

Z funkčního využití objektů je patrné, že se studentka nechala z analytické části unést možnostmi komunitních center, a že se snažila implementovat co nejvíce funkcí do jednoho místa. Zde jistě platí poučka méně je více. Snažit se do jednoho objektu vtěsnat provozy, typu kuželna, kavárna, konferenční sál, vodácký klub, učebna keramiky, výtvarky apod, prostě v takto pojatém řešení nefunguje. Není absolutně jasné, jak budou jednotlivé provozy fungovat, na tož jak budou provozovány. Kdyby došlo v zadání k vyjasnění si těchto principů, byl by provoz o dost jednodušší a univerzálnější.

Z provozního hlediska je asi nejlépe řešen vodácký klub, který je částečně pod zemí a polo uzavírá vnitroblok směrem k zastřešenému sportovišti, zároveň se vymezuje vůči řece. Z provozního hlediska je zde pouze absence kuchyňky s příručním skladem. Možná, že by se v této poloze i lépe uplatnil kavárenský provoz, který je situován v hlavní budově?

Hlavní budova je členěna na dvě hmoty, které jsou ve vnitrobloku propojeny pavlačí. Charakter budov odkazuje k industriální cihelné výstavbě počátku 19. století, což je v této lokalitě u vodního toku vhodná reminiscence. Obsahově je zde situováno velké množství provozů, které se navzájem propojují, které nejsou přesně definované, např: jedná se skutečně o kavárnu, když je pro ní v 1.PP vytvořena kuchyň se skladem? Kde má zázemí obchod (1,07), jak je myšleno, že v něm bude probíhat provoz? K čemu slouží foyer s recepcí (1,01) nejdůležitější nárožní prostor v objektu? Proč je

v objektu tolik schodišť první a druhé nadzemní podlaží je propojeno 5 schodišti, 3 výtahy, doopravdy tam bude taková fluktuace lidí?

Kapitolou sama pro sebe je zastřešené venkovní sportoviště. Z návrhu není patrné, proč tam je, jakou bude mít funkci (v rámci dispozice je naznačeno hřiště na streetball, ostatní nikoliv). Ochozy, které jsou propojeny s pavlačemi, k čemu slouží, jako tribuny? Kde je umístěno zázemí pro sportovce, šatny, sprchy sociálky? Škoda, že to není z textu, ani grafiky patrné.

Práce je rozsáhlá, zpracována zodpovědně, diplomantka vycházela z kvalitního analýzy, bohužel se trochu ztratila v zadání, kdy měla zredukovat obsah navržených prostor. Urbanistické a architektonické cítění Albin Asipkove je bezesporu silnější stránka, než provozní a funkční vazby jednotlivých provozů.

Diplomní projekt navrhuji ohodnotit jako **B-**.

V Chebu dne 18.06.2020

Václav Zima

